

hundrede Medlemmer, som er selverhvervende Kvinder. Klubbens Program lyder: »Samvirken er Arbejdsproblemets Løsning! Enhver Kvinde skylder sig selv at kende sin Tid! Dette Aarhundrede er Arbejdskens! Vil hun kunne hæve sig til Forstaaelse heraf?!« Denne Klub holder to ugentlige Møder om Vinteren og eet om Sommeren.

I Chicago er der en enestaaende Forening, nemlig »Kvindens Laane-association«. Denne udlåner rentefrit Smaasummer til agtværdige Kvinder imod Tilbagebetaling i ugentlige Afdrag. Arbejdskvinder samt kvindelige Funktionærer i Forretningslivet er ofte i Nød, og et lille Laan kan undertiden bringe dem ud af en midlertidig Forlegenhed. Denne Forening har i sin 10 Maaneders Bestaaen udlånt 2,400 Kr i Summer fra 40 til 60 Kr. De 1600 Kr. er blevne tilbagebetalt, og intet Laan er tabt til Dato (Juli 1899.)

(Sluttet.)

Vore kvindelige Læger.

»Den danske Lægestand« er udkommet i syvende Udgave, d. v. s. under denne Titel har Kredslæge *Kristian Carøe* og Korpslæge *Gordon Norrie* udgivet en ny Udgave af en Haandbog, der indeholder korte biografiske Oplysninger om alle danske Læger — for denne Udgaves Vedkommende om dem, der levede ved Aarhundredskiftet.

Ved Reskript af 25. Juni 1875 har Kvinder faaet Tilladelse til at studere ved Københavns Universitet og til at tage de forskellige Embedseksaminer — dog med Undtagelse af den teologiske. Siden den Tid er der en Del Kvinder, der har taget Magisterkonferens i forskellige Fag, en enkelt, Frk. *Anna Hude*, har disputeret for den filosofiske Doktorgrad, og 25 Kvinder har taget medicinsk Embedseksamen og derved erhvervet Ret til at praktisere som Læger her i Landet. Den første af dem, Frk. *Nielsine Nielsen*, blev Læge i Januar 1885 — de tre sidste i Januar 1901, og deres Navne findes derfor ikke i »Lægestanden«. Af de andre danske kvindelige Læger er een død: Fru *Emmy Lange f. Kramp*. En af de andre, Frk. *Honorie Dietrichson*, er norsk af Fødsel og har, kort efter at hun havde taget Eksamen her, faaet Ret til at praktisere i Norge uden paa ny at underkaste sig Eksamination, og hun praktiserer siden August 1898 i Kristiania.

Flere af vore kvindelige Læger er gifte, de fleste af dem med Læger; men til Trøds for deres Ægteskab er det dog det langt overvejende Antal af dem, der praktiserer. Nogle af dem har endnu ikke nedsat sig fast.

Da det jo har Betydning for os at kende dem, skal vi her give deres Navne og saa vidt muligt tillige deres Bopæl. Vi tager ogsaa de tre sidste med.

Frk. *Marie Anchersen*, Læge 1896, Middelfart.

Frk. *Else Balle*, Læge 1900.

Frk. *Marie Beckett*, Læge 1898.

Frk. *Nathalie Christensen*, Læge 1896, Reservelæge ved Ebberødgaard Aandssvageanstalt.

Frk. *P. C. Clausen*, Læge 1899

Frk. *Honorie Dietrichson*, Læge 1895, Kristiania.

Frk. *Elisabeth Hamburger*, Læge 1887, København, Vesterbrogade 45, tr. Kl. 12—1.

Frk. *C. Hansen*, Læge 1901.

Fru *Kirstine Hansen f. Bahnsen*, Læge 1890, Asnæs ved Jyderup.

Frk. *Clara Heilbuth*, Læge 1901.

Fru *Estrid Hein f. Hansen*, Læge 1896, København, Frederiksgade 11, tr. Kl. 11—12.

Fru *Margrethe Hermansen*, f. Baronesse *Zyphen-Adeler*, Læge 1898, Frederiksberg.

Fru *Alvilda Hoff f. Harbou*, Læge 1895, København, Sølvtorvet 84, tr. Kl. 1—2.

Fru *Elna Holm f. From*, Læge 1898, Aarhus.

Fru *Johanne Jørgensen f. Sørensen*, Læge 1898, Gedser.

Fru *Henriette Kaarsberg f. Irminger*, Læge 1892.

Fru *Marie Krabbe f. Glerup*, Læge 1886, Ærøskøbing.

Fru *Josephine Køster f. Marschall*, Læge 1898, Flakkebjærg.

Fru *Emmy Lange f. Kramp*, Læge 1887, † 1894.

Frk. *J. Lassen*, Læge 1901.

Frk. *Eli Møller*, Læge 1895, København, Kommunehospitalet.

Frk. *Emmy Neykirch*, Læge 1893, Assens.

Frk. *Nielsine Nielsen*, Læge 1885, København, Frederiksberggade 24, tr. Kl. 12—1.

Frk. *Hedvig Reinhard*, Læge 1895, København, Kommunehospitalet.

Fru *Emilie Thrane f. Slamberg*, Læge 1898, Svinninge.

C. N.

Fra Uge til Uge.

Rettelse.

I Artiklen »Svalen« af 27. April staar Linie 4, fejlagtig: dens kvindelige Bestyrelse; skal være: til Dels kvindelige Bestyrelse.

Geologiske Udflugter.

Som bekendt har de geologiske Forelesninger, som Statsgeolog, Dr. phil. Madsen har holdt i Folkeuniversitetsforeningen, fundet stærk Tilslutning hos Publikum, og F. U. F. vil nu som en Slags Fortsættelse foranstalte Udflugter til forskellige geologiske interessante Punkter til nærmere Illustration af Forelesningerne. De to første vil finde Sted i Aar, henholdsvis til Stevns Klint og Bornholm, begge under Ledelse af Statsgeolog, Dr. phil. Madsen. Turen til Stevns, som gaar for sig Søndagen den 19de, er nærmest beregnet paa dem, der ikke kan afse nærmere Dage end Søndagen. Bornholmturen finder Sted Ugen efter Pinse og vil vare 3 à 4 Dage. Endskønt Udflugten væsentlig er bestemt for Dr. Madsens Tilhørere, vil ogsaa andre, der har Interesse for Geologi, ved at henvende sig til F. U. F. i denne Uge, rimeligvis kunne komme med.

Fra Ind- og Udland.

Norge. Kvinders Adgang til Embeder. Da der synes at herske nogen Uklarhed over Udstrækningen af den Lov, det norske Storting for nylig har vedtaget angaaende Kvinders Adgang til offentlige Embeder, bringer »Nylænde« en Redegørelse for Forholdet, af hvilken vi tillader os at give et Uddrag.

I 1882 fik norske Kvinder Adgang til at underkaste sig Eksamen artium og Filosofikum.

I 1884 udviedes Loven til, at Kvinder, saa vidt ikke særlige Bestemmelser hindrede det, var lige-stillede med de mandlige studerende med Hensyn til at underkaste sig Universitetets Eksaminer og til at nyde godt af de det tillagte Legater o. s. v.

Ved Udgangen af Aar 1900 havde 297 Kvinder taget Eksamen artium og 26 Embedseksamen fordelt paa

følgende Maade: 1 har taget teologisk Embedseksamen, 3 juridisk, 18 medicinsk, 2 sproglig-historisk og 2 matematisk-naturvidenskabelig

I 1891 forelagde H. E. Berner et Lovforslag om Kvinders Adgang til Ansættelse i offentlige Embeder, naar de fyldestgjorde de derfor fastsatte Betingelser. Odelstinget vedtog enstemmigt at oversende Forslaget til Regeringen, hvor det blev behandlet af Justitsministeriet, hvis Chef, Minister Hagerup, forberedte Indstillingen. I denne udtaltes, at en almindelig Bestemmelse om lige Adgang for Kvinder som for Mænd til Statens Embeder, vilde være for vidtgaaende, idet der var mange Embeder, som ikke hensigtsmæssigt kunde bestrides af Kvinder. Endvidere mente Justitsministeriet, at Udtrykket i Grundlovens § 92 »Norsk Borger« neppe kunde opfattes som ogsaa omfattende Kvinder; der maatte derfor kræves en Grundlovsforandring for at give Kvinder Adgang til Statens Embeder. — »Det er dette, som nu er sket, og intet mere,« skriver »Nylænde«; »Vejen er ryddet, saa der kan gives Lov om, i hvilken Udstrækning*) Kvinder kan ansættes i Embeder. Men ingen Lov er endnu givet.«

* * *

Undervisning i Havebrug for Kvinder. Det norske Storting har besluttet at oprette en Havebrugsskole paa Berby ved Ideffjord for Kvinder. Kursuset varer i 7 Maaneder, og 10 Elever kan deltage ad Gangen. Yderligere er der vedtaget et Tilskud af ca. 7,400 Kroner til Hjælp til ubemidlede Kvinders Uddannelse i Havebrug.

* * *

Holland. I Holland har der dannet sig et nyt politisk Parti, som kalder sig »frisindet-demokratisk«, og hvis Program begynder med følgende §: Ligestilling for alle myndige hollandske Undersaatter — Mænd saavel som Kvinder — med Hensyn til de lovlige Garantier for Valgret og Valgbarhed.

* * *

Amerika. Senatet i Staten Oregon har besluttet at lade Spørgsmaalet om Kvinders Stemmeret paany afgøre ved en Folkeafstemning. Ved den sidste Afstemning over denne Sag var 48% for Kvinders Stemmeret.

I Staten Kansas har Kvinder haft Stemmeret i 14 Aar. Den 25. Januar d. A. indbragtes et Lovforslag, hvorefter denne Ret skulde fratages dem. Der fandtes knap et Par Stemmer for det; tværtimod, det blev afvist under stor Munterhed.

I Wisconsin vil Senator Stout fremlægge et Lovforslag, som forbyder Ægteskab for legemlig eller moralsk svækkede, og som overhovedet forlanger Lægeattest før Indgaaelsen af nogetsomhelst Ægteskab. (Frauenbewegung.)

* * *

Australien. I Ny Zeeland er der nylig indbragt et Lovforslag, som skal sikre Kvinder Adgang til offent-

*) Udhævet af os.

Red.

lige Embeder i lige Maal med Mænd. Derværende Kvindeforeninger understøtter det ivrigt gennem Petitioner.

* * *

Japan. En rig japanesisk Slægt ved Navn Mitsui har skænket en stor Grund i Tokio til Opførelse af en Universitetsbygning, udelukkende for Kvinder; til Bygningen gav de desuden 900,000 Mrk. Arbejdet er allerede begyndt, og man haaber, at Bygningen vil staa færdig til Efteraaret. Man gør Regning paa mange studerende, da allerede flere unge Piger af de bedste Familier studerer Læge- og Ingeniørvidenskaben ved Statens Universiteter.

Den som kysser Pigerne —

Af Helene von Bøhlau.

(Fortsat.)

Men det blev skaffet til Veje. De unge blev i al Hast sendt ud til alle Sider for at hente, hvad der skulde hentes. Nogle maatte løbe til Værts-huset »Den hvide Hane« for at skaffe Pølserne. Apotekeren vidste bestemt, at der i Dag var friske Pølser i »Hvide Hane«, og Trækul vilde Værten nok levere, naar der blev bragt ham en venskabelig Hilsen fra Apotekeren.

Hjemmebrygget Øl lod Fru Kirstein hente fra sin Kælder som sit Bidrag til Festen, Brød gav Apotekeren, men hvorfra skulde man faa Knive, Gaffler og Glas? Fru Tiburtsius sendte Bud til den nærmest boende af sine Veninder med flittig Hilsen, om Damerne vilde gøre hende den Ære at komme til Pølsefest i hendes Have og laane hende et Par Tallerkener og saa mange Glas og Gaffler som muligt.

Det var altsaa nu Fru Tiburtsius's Have — og det tænkte ingen videre over — undtagen Hr. Tiburtsius; han tænkte meget over det.

Denne Aften var der virkelig Pølser i Haven, og Ejerens Tænder behøvede ikke længer at løbe i Vand efter den liflige Spise. Ogsaa med Hensyn til Frugtens Anvendelse kunde han nu berolige sig. Derom holdt de Raad i denne samme Aftenstund; hans Kone drev ligefrem Handel med den. Til en fastsat Tid skulde Apotekeren begynde, hente Salat og Gulerødder; Müllers kunde faa til Nedsylning, hvad de havde Brug for, og hvad Fru Tiburtsius selv levnede, skulde Kummerfeld og Kirsteins dele, som de bedst kunde.

De sang alle sammen:

»Den Mand, som har en Have.«

Kun Hr. Tiburtsius sang ikke med.

Herrerne drak Øl, medens man ventede paa Pølserne og Apotekeren løftede sit Glas og sang:

»Vor Ven han er en snedig Rad,
En Have nok han eje gad;
saa købte han en Have,
saa kunde vi staa udenfor
og gave, og gave.«

Brev fra Kina.

En Abonnent i Amerika sender os fra en amerikansk Missionærs Hustru følgende Brev, der af en tro Portner i Feu-cho-fu er bleven bragt til Tientsin og nylig offentliggjort:

»Enden er nær. Vi forsøgte at slippe bort til Bjærgene, men det viste sig udførligt. Vi er blevne bestjaalne til højre og venstre. Man ved, vi ikke undgaar vor Dom. Det er os en Gaade, at vi frister Livet endnu. Ordren lyder, at de, der dræber os, gør Regeringen en Tjeneste. Til Dato har vor Øvrighed været nok saa fredelig; men kommer de fra Tai-ku er der kun lidet Haab, og vi ser ingen Redning, hvor vi vender os. De fremmede Soldater er i Pao-ting-fu, og det hedder sig, at der er sluttet Fred. I et civiliseret Land betyder det Sikkerhed, hvad saa end Folket siger. Guvernøren lader til at have Hast med at fuldbyrde sit

blodige Værk. Uden Tvivl kom han til Shansi i den Hensigt.

I Kære! Hvor vilde jeg ønske, jeg kunde se Eders Ansigter, men jeg frygter, det aldrig mere sker her paa Jorden. Jeg har elsket Eder alle højt og ved, at I ikke vil glemme den, der lægges i Kinas Jord. Aldrig fandtes bedre Søstre eller Brødre end mine. Jeg forbereder mig paa at dø roligt og fattet. Gud staar mig vidunderlig nær, han vil ikke forlade mig. Saalænge der var mindst Ud-sigt til Redning, var jeg nervøs og angst; men Gud har taget denne Følelse fra mig, og nu beder jeg kun om Naade til at møde den frygtelige Skæbne med godt Mod. Smerten vil blive kort, og salig Velkomsten deroppe! Min Baby følger mig, og jeg tror, Gud vil give mig ham i Himlen, og der skal min elskede Moder glæde sig ved Gen-synet. Frelserens Modtagelse kan jeg ikke fatte; den vil erstatte alle disse skæbnesvangre Dage. I kære, hold Eder tæt til Herren, og hæng mindre ved Jorden. Det er den eneste Maade, hvorpaa vi kan modtage Guds

Fred, som overgaar al Forstand. Hvor gerne skrev jeg til hver især, men det er for svært; jeg behøver Ro og Lise i de faa Timer, jeg har igen. Jeg sørger ikke over, at jeg kom til Kina, kun over, at jeg har udrettet saa lidt. Mit ægteskabelige Liv, to rige Aar, har været fulde af Lykke. Vi, dør sammen, min kære Mand og jeg.«